

Č. 7770.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): * Pro poskytnutí příplatku k dietě (t. zv. nocležného) ve smyslu bodu I.—3. usnesení vlády ze 4. června 1920 (vým. mín. fin. z 15. června 1920 č. 5034 pres.) jest rozhodna jediná okolnost, že zaměstnanec byl nucen strávit noc při služební cestě mimo úřední místo; nárok na tento příplatek není vyloučen tím, že obec poskytla ve smyslu § 72 zák. čl. XXIX: 1886 dotyčnému zaměstnanci byt in natura nebo výkupné za takový byt.

(Nález ze dne 25. února 1929 č. 17.673/27.)

Věc: Bohumil Ž. a spol. v K. proti ministerstvu spravedlnosti o úpravu cestovního deníku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lé účtovali ve svých cestovních denících z důvodu řízení při zakládání pozemnoknižních vložek v různých obcích mimo své služ. místo vedle diet též příplatek k dietě 10 Kč denně. Položka tato nebyla presidiem soudní tabule v Košicích uznána, a stížnosti do dotyčných rozhodnutí zamítl žal. úřad nař. rozhodnutími z důvodu, že pro přiznání 10 Kč k dietám za každou noc dle odd. I bodu 3 vým. mín. sprav. z 23. června 1920 č. 20.267 není příčiny, ježto st-lé dostali od obce byt in natura, resp. výkupné za naturální byt v částce vyšší, než činí dotyčný příplatek.

O stížnostech nss uvažil:

Dle § 72 zák. čl. XXIX:1886 o založení pozemnoknižních vložek jsou obce povinny opatřiti pro orgány v tomto § jmenované a k založení pozemnoknižních vložek vyslané přiměřené obytné místnosti. V případech, o které zde jde, poskytly také dotyčné obce st-lům byt in natura nebo se této povinnosti zhostily tím, že na místě naturálního bytu poskytly vyslaným orgánům peněžní relutum. V této okolnosti spatřuje žal. úřad důvod pro odepření příplatku k dietám dle bodu I 3 usnesení mín. rady ze 4. června 1920 (vým. mín. fin. z 15. června 1920 č. 5034-pres., otištěný ve Věstníku mín. sprav. č. 6 z r. 1920), vycházející zřejmě z právního názoru, že poskytnutím naturálního bytu, resp. vyplacením výkupného za naturální byt se strany obce jest konsumován nárok st-lů vůči státu na uvedený příplatek.

Stanovisko toto neuznal nss správným.

Citovaná prozatímní úprava cestovních požitků státních zaměstnanců při služebních cestách mimo úřední místo stanoví v bodě I, 3, že za každou noc, t. j. dobu od 10 hod. večer do 5 hod. ráno, již byl úředník nucen ztráviti při služ. cestě mimo úřední místo, dostane se mu k dietě příplatku 10 Kč. Předpis tento pojí tudíž nárok na zmíněný příplatek na pouhou skutečnost, že dotyčný úředník byl nucen ztráviti noc mimo své úřední místo, aniž by nárok ten činil závislým na tom,

že úředníku skutečně vznikly přenocováním zvláštní výlohy a aniž by podmiňoval přiznání tohoto příplatku nějakým průkazem o tom, že s přenocováním byly nějaké zvláštní výlohy spojeny.

Ježto pak kromě toho poskytování naturálního bytu — resp. výkupného za byt in natura — se strany obce má svůj základ v zcela jiném právním titulu než požadovaný příplatek k dietě, totiž v povinnosti obce vůči státu, založené shora cit. § 72, a není předpisu, že by touto povinností obce vůči státu byl nějak modifikován nárok zaměstnance vůči státu ze služ. poměru mu v tom směru vyplývající, neobstojí jediný důvod nař. rozhodnutí, a bylo je proto zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 7771.

Zaměstnanci veřejní: * Základem t. zv. »nábytečného« ve smyslu dvor. dekr. ze 13. září 1804, sb. zák. pol. sv. 22 č. 31 jest služné vyměřené podle platového zákona č. 103/26 i tehdy, když přesídlení se stalo v době mezi počátkem účinnosti a vyhlášením platového zákona.

(Nález ze dne 25. února 1929 č. 21.581/27.)

Prejudikatura: Boh. A. 7487/28.

Věc: Karel G. v Č. proti ministerstvu financí o nábytečné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem zřř v Praze z 12. října 1925 byl st-l přeložen ze služebních důvodů z Ch. do Č., kde nastoupil službu dne 30. června 1926. Přesídlení provedl dne 2. července 1926. V cestovním účtu počítal vzhledem k tomu, že jest ženat a otcem dvou nezaopatřených dětí, nábytečné ve výši dvouměsíčního služného platného v době provedení přesídlení, to jest podle služného 4. plat. stupnice stupně d) částkou 6.500 Kč. — Zřř přiznalo mu však nábytečné toliko ve výši dvouměsíčního služného, jaké měl st-l před vyhlášením plat. zák., tedy podle zák. č. 394/1922 ve výši 3530 Kč. Žádost jeho o přezkoumání úpravy byla zamítnuta výměrem zřř z 2. února 1927 a rekurs do tohoto výměru podaný nař. výnosem z důvodů, že tato úprava opírá se o § 147 plat. zák. a o poslední odstavec vysvětlivek k tomuto §.

Nss uvážil o stížnosti toto:

Spor jest toliko o to, zda st-li přísluší tak zvané nábytečné z titulu přeložení ve výši dvouměsíčního služného podle zák. č. 103/1926, či ve výši dvouměsíčního služného, jaké pobíral před účinností zák. toho.

§ 147 cit. zák. ustanovuje, že vl. nař. bude upraven nárok na náhradu služ. výloh, zejména při úředních výkonech mimo úřad..., jakož i při cestách..., při přeložení, stěhování, jakož i veškeré otázky s tím související. Podle § 206 plat. zák. zůstávají, pokud nebudou vydána vl. nař. podle § 147 plat. zák., v platnosti dosavadní předpisy o předmětech, jež mají býti upraveny těmito vl. nařízeními.